

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.353/2022/5.

A felperes:

felperes neve (címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Molnár Miklós Viktor ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Balázs Imre ügyvéd (címe)

A per tárgya:

Osztalék megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.123/2021/22.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes, 5.P.20.123/2021/23.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja és kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 190 500 (Egyszázkilencvenezer-ötszáz) forint elsőfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes az alperesi gazdasági társaság tagja volt 2017. július 6-tól 2019. január 4-ig. A társaság ügyvezetője 2018. május 24-én kötelezettséget vállalt a 2017. üzleti év eredményére tekintettel az osztalék kifizetésére, erre azonban nem került sor. A teljesítési határidő eredetileg 2018. december 31-e volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes keresetében 3 millió forint osztalék és annak járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, elsődlegesen a követelés létre nem jöttére, másodlagosan arra hivatkozott, hogy a követeléssel szemben 1 116 350 forintot beszámít. Perköltségigényét megbízási szerződésre tekintettel terjesztette elő, az elsőfokú eljárás során a tárgyalás berekesztéséig azt nem csatolta.

Az elsőfokú ítélet

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 3:185. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, az az alapítói határozat, amely a 2017. év üzleti eredménye utáni osztalékfizetési kötelezettségről rendelkezett, ténylegesen nem jött létre, arra a felperes ezért követelést nem alapíthat. Megállapította, az alperes költséget igényelt ugyan, de mivel azt nem számította fel az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig, javára fizetendő perköltségről nem rendelkezett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és részére 150 000 forint + áfa perköltség megállapítása érdekében. Hangsúlyozta, előterjesztett ellenkérelmében kérte a felperes perköltségben való marasztalását és a jogi képviselői munkadíj összegének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti megállapítását. Nem vitatta, hogy az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig megbízási szerződést nem csatolt, ugyanakkor a 20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalán változatlanul hivatkozott a vonatkozó IM rendeletre a perköltség megállapítása kapcsán. Kétségtelen, konkrét összeget nem jelölt meg, álláspontja szerint azonban erre nincs szükség, mert a hivatkozott IM rendelet azt pontosan meghatározza.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részének helybenhagyására irányult.

Az ítéltábla döntésének indokai

[5] A fellebbezés alapos.

[6] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés értelmében a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az (5) bekezdés lehetőséget ad arra, hogy a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján is felszámíthatja. A jogalkotó a Pp. VII. fejezetében a perköltség viselésének szabályai körében a régi Pp. szabályaihoz képest új jogintézményt vezetett be: a felszámítást. A kodifikáció célja az volt, hogy a felek a perköltségigényük körében a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a pereszes féllel szemben teljeskörűen érvényesítsék, ugyanakkor az ellenérdekű fél e körben is tudjon élni a védekezés jogával. E jogintézmény bevezetésével a jogalkotó egyúttal a perköltség megtérítéséhez való jogot a felek rendelkezése alá vonta összhangban a Pp. 2. §-ában szabályozott rendelkezési elvvel, azon belül a kérelemhez kötöttség elvével. Ennek több irányú jelentősége van a bíróság perköltség tárgyában való rendelkezése körében. Egyrészt a bíróság csak akkor rendelkezhet a pernyertes fél perköltségéről, ha a fél tett felszámítást, azaz rendelkezési joga körében kifejezésre juttatta a perköltségre vonatkozó igényét. Másrészt csak a felszámításban feltüntetett költségről (költségelemekről) rendelkezhet és csak az abban meghatározott mérték, összeg erejéig. A Pp. 81. § (1) bekezdésében megfogalmazott norma mindezt magában foglalja, ennek részletszabályait a Pp. 81. § (2)-(5) bekezdései rögzítik. A félnek tehát főszabály szerint a nyilatkozatában meg kell jelölnie az igényelt költség fajtáját, annak pontos összegét, a felmerülés lényeges körülményeit, és ha a perben több jogot érvényesít, a költséget hozzá kell kapcsolni ahhoz a joghoz, amelynek érvényesítése miatt az felmerült. Megjegyzi az ítéltábla, a Pp. 81. § (5) bekezdésének a Pp. Novellával 2021. január 1-jétől történt módosítása – amely a költségjegyzék nyomtatvány kötelező használatát megszüntette a jogi képviselővel eljáró fél tekintetében – nem érintette a Pp. 81. §-ában meghatározott, a perköltség felszámítására vonatkozó további kötelezettségeket. A felszámításban foglaltakat okirattal igazolni kell, de csak szükség szerint,

ami azt jelenti, hogy külön igazolásra csak akkor van szükség, ha az előadottakat egyébként a per adatai nem támasztják alá. A Pp. lehetővé teszi a bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható ügyvédi munkadíj vonatkozásában az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre, így a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletre történő utalással való felszámítását is. Ebben az esetben a költség számmal kifejezett összegét nem szükséges megjelölni, hiszen az adott esetben még a bíróság döntésétől is függhet. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az alperes 2021. december 3-án érkezett ellenkérelmében kifejezetten kérte perköltség igényének IM rendelet szerinti megállapítását, majd – ellenkérelmét fenntartva – a 20. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldalán ezt megismételte. Kétségtelen, vállalta megbízási szerződés és külön megállapodás csatolását, melyre az eljárás során nem került sor. A fentiekben már kifejtettekből következően ugyanakkor az IM rendeletre való utalás folytán arra lényegében nem is volt szükség, hiszen a felmerülés lényeges körülményeiről értelemszerűen csak akkor kell számot adni, ha a bíróságnak a költség tényleges felmerülte és összege megállapításához a perbeli adatokon kívüli más adatokra is szüksége lehet. Az alperesnek ilyen igénye nem merült fel, kizárólag az IM rendelet szerint szabályozott költségre tartott igényt. Az ítéltábla meglátása szerint az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti mérték arányban áll az alperesi jogi képviselő eljárás során kifejtett tevékenységével.

[7] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest elsőfokú eljárási költség megfizetésére.

Tekintettel arra, hogy az alperes nem igényelte a másodfokú eljárásban felmerült költségének viselését, az ítéltáblának arról döntenie nem kellett.

Szeged, 2023. február 7.

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Jobbágy Ildikó

a tanács elnöke,előadó bíró

táblabíró

táblabíró